

EUROPEAN REFORMS BULLETIN 2021 No 1

European Reforms Bulletin

2021

scientific peer-reviewed journal

No. 1

Founded and edited by Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité).

Tel.: +352661261668

email: bulletin@email.lu

http://cers.eu.pn/bulletin.html

Editorial board: Yeskov S. (D.Sc., Assoc. Prof., Luxembourg, editor-in-chief), Zaiets O. (PhD, Assoc. Prof., Luxembourg, deputy editor), Dymarskii Ia. (D.Sc., Prof., Russian Federation), Kaluzhnyi R. (D.Sc., Prof., Ukraine), Karchevskiy N. (D.Sc., Prof., Ukraine), Korystin O. (D.Sc., Prof., Ukraine), Kretova A. (PhD, Russian Federation), Nedodaeva N. (D.Sc., Prof., Israel), Rozovskiy B. (D.Sc., Prof., Ukraine), Zablodska I. (D.Sc., Prof., Ukraine).

European Reforms Bulletin is an international, multilingual (English, Ukrainian, Russian), scholarly, peer-reviewed journal, which aims to publish the highest quality research material, both practical and theoretical, and appeal to a wide audience. It is an official bulletin of the Centre for European Reforms Studies and is published 4 times a year (quarterly). It includes articles related to legal and economic issues of reforms in European Union and Europe-oriented countries, including efficiency and experience of these reforms, comparative studies on all disciplines of law, cross-disciplinary legal and economic studies, and also educational issues. It welcomes manuscripts from all over the world, in particular from countries which made European choice recently. It accepts articles from professional academics, researchers, experts, practitioners and PhD students.

Responsibility for the accuracy of bibliographic citations, quotations, data, facts, private names, enterprises, organizations, institutions and government bodies titles, geographical locations etc. lies entirely with authors. All the articles are published in author's edition. Authors must accept full responsibility for the factual accuracy of the data presented and should obtain any authorization necessary for publication. The editorial board and the Centre for European Reforms Studies do not always share the views and thoughts expressed in the articles.

The editorial board reserves the right to refuse any material for publication and advises that authors should retain copies of submitted manuscripts and correspondence as material cannot be returned. Final decision about acceptance or rejection rests with the editor-in-chief and editorial board. By submitting an article for publication author declares that the submitted work is original and not being considered elsewhere for publication and has not been published before.

Recommended for publication by the Centre for European Reforms Studies (protocol of the general meeting No. 03 07.04.2021)

© European Reforms Bulletin, 2021
© Authors of articles, 2021

Table of contents

Bandar N.M. Legal Regulation of the Implementation of State Migration Policy by Diplomatic Institutions of Ukraine	2
Baskov V. Implementation of Foreign Experience of Organizational Arrangements Committed by the Units of the National Police of Ukraine Aimed at Cessation of Group Violations of Public Safety and Order	11
Bliashenko O.O. Using the capabilities of operational units during a special task as part of an organized criminal group	16
Burangulov A. On the Question of Tactical Techniques of Conducting Negotiations with Criminals When the Captives are Taken	19
Fedorchenko O.V. Legal regulation of Correspondence Delivery Byrussian Shippin Gand Commerce Company, end of XIX– beginning of XX Century	23
Haran O.V. Selected Problems of Making Court Decisions on Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards	26
Karbovskiy D.O. Problem Issues in the Activities of the National Police Bodies	31
Kholostenko A.V. Peculiarities of Conducting Investigative (Search) Actions During the Investigation of Criminal Activity of Criminal Groups of Paramilitary	33
Kononenko Yu.S. Subject Matter of a Crime for High Treason: Art. 111 of the Criminal Code of Ukraine	38
Kostiuchkov S.K. The Specifics of Teaching Philosophy to Future Lawyers in Terms of Distance Learning	42
Melnikova O. The COVID-19 Pandemic and the Problem of Human Trafficking: Impact, Risks, Challenges	47
Morgunova T.I. The Concept and Types of Capital Construction in Ukraine	51
Petrenko D.V. The Interaction of Corporate Ethic Rules with Legal Norms by Experience of Implementation Ethic Codes by Commercial Companies of Ukraine	56
Rudnychenko S. Problem Issues of the Administrative Activity of the National Police of Ukraine	61
Savelieva I. Communicative Component in Forensic Identification	65
Shevchenko N. Legal Status of the Community Police	71
Solovei O.M. Introduction of European Standards in Police Activities	75
Tarascenko V.E. Peculiarities of the collection by the defense party of evidence related to the identification of a person on the basis of voice in criminal proceedings	78
Tatarchenko O.M., Litvinova I.M. Diffusion of Innovation: Micro and Macro Levels	82
Teteriatnyk H.K. Terms of Pre-trial Investigation in Criminal Proceedings in Conditions of Extraordinary Legal Regimes	87
Tsekhon D.M., Murashko A.S. The Expediency of Using the Results of Psychophysiological Research Conduction Using a Computer Polygraph in the Collection of Evidence in Criminal Proceedings Against the Life and Health of a Person	92
Ustiuzhaninova O.T. Conceptual Prerequisites for Formation of Criminal-Executive Principles of Functioning of the State Criminal-Executive Service of Ukraine	97
Veselova L. Yu., Verbytsky O.D. Powers of Internal Security Departments in Administrative and Legal Security in the Police	104
Yusubov K. Foreign Experience in Regulating Criminal Liability for Crimes that Encroach on the Execution of a Court Decision	109

ON THE QUESTION OF TACTICAL TECHNIQUES OF CONDUCTING NEGOTIATIONS WITH CRIMINALS WHEN THE CAPTIVES ARE TAKEN

Andrey Burangulov

Odesa State University of Internal Affairs, Ukraine

email: 7717081@ gmail.com

Abstract. This scientific article explores the issues of professional training of police officers for negotiations with criminals during special operations to detain armed criminals and release hostages. The main stages of negotiations with criminals are characterized, the features of the negotiation process at each stage are highlighted. The tactical methods of negotiating with criminals in the situation of freeing hostages have been substantiated.

The principles of interaction between negotiators and criminals have been determined: "cooperation", "evasion", "forced compromise", which can be used during special operations to detain armed criminals and release hostages. Based on the analysis of scientific works, the list of tactical and psychological methods of influencing criminals holding hostages was investigated and supplemented; psychological methods aimed at the emotional and motivational spheres of the criminal's psyche were singled out.

Keywords: negotiator, negotiations, special operations, hostage release, tactics, psychological techniques.

Постановка проблеми. Ведення перемовин із злочинцями активно використовується у всьому світі під час розкриття злочинів, пов'язаних із підготовкою та вчиненням терористичних актів, а також під час попередження правопорушень. Досить вдалим буде згадати американського фахівця Л. Томпсона, автора книги «Антитерор: керівництво по звільненню заручників», на думку якого основним завданням перемовника є наближення ситуації із захопленням заручників до мирного вирішення шляхом спілкування та налагодження із злочинцями певних відносин [1]. Результат вміло проведених переговорів може стати альтернативою ризикованого силового варіанту розв'язування ситуації. З іншого боку, якщо рішення проблеми силовим шляхом неминуче, переговори дозволяють потягнути час і дають можливість підготуватися групі захоплення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти щодо професійної підготовки перемовників та їх ролі у проведенні спеціальних операцій, а також вироблення практичних рекомендацій поліцейським з питань застосування останніми тактичних прийомів ведення переговорів із правопорушниками досліджувалися у працях таких вітчизняних та зарубіжних науковців, як Д.О. Александров, Н.В. Андрєєв, Ю.М. Антонян, О.Б. Буданов, В.Р. Булачек, І.С. Винярчук, А.С. Васильєв, А.Т. Дробишев, І.О. Дубова, В.П. Іларіонов, Н.І. Ковальчишина, І.А. Кравчук, В.А. Кременюк, Я.Ю. Кондратьєв, В.О. Криволапчук, С.М. Марков, О.В. Новіков, В.Г. Пилипчук, П.І. Судоплатова, О.І. Шипілова, С.І. Яковенко та інших провідних науковців.

У попередніх дослідженнях нами було неодноразово зазначено, що важливою складовою переговорів під час проведення спеціальних операцій підрозділами Національної поліції України, зокрема при затриманні озброєних злочинців та звільненні заручників, є ведення поліцейських перемовин професійними парламентарями [2, с. 10]. Виходячи з цього, метою даної наукової статті є аналіз наукових праць щодо переговорної проблематики, а також визначення особливостей тактичних та психологічних прийомів ведення перемовин зі злочинцями при захопленні заручників.

Виклад основного матеріалу. У контексті нашого дослідження варто акцентувати увагу на тому, що основним принципом ведення переговорів із злочинцями є придушення їх волі до опору шляхом вимотування нескінченним обговоренням дрібниць, яке змушує їх приймати малозначні рішення і весь час відкладати будь-які рішучі дії [3, с. 12]. Зрештою, злочинці можуть або зовсім відмовитися від своїх погроз, або втома не дозволить їм надати такий опір бійцям штурмової групи, який можна було б очікувати в перші години після захоплення заручників.

Як показує практичний досвід ведення переговорів, прийнято виділяти три типових етапи розвитку процесу переговорів зі злочинцями, які захопили заручників. До зазначених етапів ведення перемовин, на нашу думку, слід додати четвертий етап, характеристика якого буде надана нижче.

За загальним правилом перший етап триває у перші години переговорів, протягом яких перемовник заради безпеки заручників повинен спробувати заспокоїти злочинців і почати обговорення їх реалістичних вимог.

Другий етап характеризується боротьбою за обрання більш вигідних позицій. Парламентер повинен спробувати знизити рівень вимог злочинців, можливо, домогтися звільнення частини заручників, налагодити особистий контакт і розробити варіанти шляхів вирішення кризової ситуації.

Припустимо, перемовникам вдалося налагодити переговорний процес, відповідно вважаємо за необхідне визначити ознаки, за яких певні перемовини можна вважати успішними. До зазначених ознак, які свідчать про прогрес у перемовинах можна віднести наступні: в процесі перемовин ніхто не був поранений і не загинув; зниження інтенсивності загроз з боку зловмисників; відносно спокійна поведінка злочинців, їх раціональні висловлювання і дії; так звані «крайні терміни» закінчуються, а злочинці не вживають радикальних дій; все більш явно відчувається готовність злочинців вести торг, зниження первинних вимог; звільнення когось із заручників; злочинці починають висловлювати турботу про становище заручників; ознаки того, що злочинці розглядають такий варіант як здатися владі [3, с. 25].

Третій етап – фінальна фаза перемовин. До цього часу злочинці вже виявляють нетерпіння і вимагають від влади конкретних дій (наприклад, можливості дістатися до аеропорту, де для них повинен бути підготовлений літак тощо). Цілком імовірно, що напруга буде зростати, і вкрай важливо, щоб на даній стадії перемовник міг контролювати ситуацію.

Четвертий етап – проведення спеціальних операцій. Він виникає тоді, коли на попередніх етапах не вдалося знайти компроміс і коли життя заручників поставлена під реальну загрозу, а домовитися зі злочинцями про їх звільнення стало неможливим.

Говорячи про умови, які є необхідними для успіху переговорів із терористами, що захопили заручників, варто виділити наступні:

1) Бажання злочинців залишитися в живих. Однак, у представників певних терористичних груп (наприклад, у прихильників шийтського напрямку в ісламі) прагнення померти за свої переконання може переважати над бажанням вижити, що робить переговори з ними дещо проблематичними.

2) Реальна загроза життю злочинців. Імовірність штурму і знищення злочинців групою захоплення робить позицію переговорників сильнішою.

3) Наявність ясно виражених вимог і присутність в групі терористів особи, яка здатна приймати рішення.

4) Блокада місця події, що позбавляє злочинців свободи переміщення.

5) Наявність часу, необхідного для налагодження контакту між перемовниками і зловмисниками, і як результат - хороша комунікація між двома сторонами.

6) Наявність досвідченого перемовника, здатного показати, з одного боку, що сил у представників закону достатньо, а з іншого - здатного продемонструвати свою готовність працювати на мирне вирішення конфлікту [4, с.18].

На нашу думку, останній критерій є ключовим під час ведення перемовин у процесі проведення спеціальних операцій підрозділами Національної поліції України, оскільки вважаємо, що професіоналізм та особисті якості перемовника є тим вирішальним фактором, від якого залежить досягнення кінцевої мети спеціальної операції.

Справді, у процесі переговорів з терористами, які захопили заручників, чільне місце займає парламентар, який повинен справляти враження особи незацікавленої, заражати спокоєм. Він повинен концентрувати увагу на практичних питаннях врегулювання конфлікту, уникати політичних диспутів зі своїми опонентами, прагнути до налагодження особистого контакту з лідером терористів. Важливий навик для перемовника - вміння «активно слухати», що дозволяє демонструвати зацікавленість у благополуччі заручників [5, с. 149]. Він повинен уміти спрямовувати розмову, концентруватися на виконанні необхідних деталей.

Разом з тим, спілкування під час перемовин є відносно новим напрямом діяльності поліції, воно не замінює, а доповнює традиційні напрями і форми боротьби зі злочинністю та може виступати складовою спеціальних операцій.

Практичний досвід показав, що здебільшого успіх дій зі звільнення заручників та затримання злочинців залежить від якісного психологічного забезпечення проведення переговорів, під яким слід розуміти вимушене спілкування уповноважених осіб із злочинцями або їх представниками з метою врегулювання конфлікту шляхом досягнення вигідних для обох сторін домовленостей, які спрямовані на зменшення або повне припинення суспільної небезпеки, відмову від заподіяння шкоди, отримання важливої оперативної інформації.

Перед особами, які уповноважені вести перемовини, поставлені такі цілі як: збереження життя і здоров'я заручників, схилити злочинців до відмови від вчинення злочину, звільнення заручників, зниження вимог злочинців, затримання часу для підготовки спеціальних операцій з боку силових структур, здобуття інформації для підготовки та проведення силових операцій, створення сприятливих умов для проведення спеціальних операцій, спрямованих на звільнення заручників.

За загальним правилом, переговори зі злочинцями мають свої закономірності, стратегію і тактику, психологічні особливості. Розглядаючи психологічну сторону ведення переговорів, слід звернути увагу на основні принципи взаємодії зі злочинцями:

1) «співпраця» - реалізується шляхом безперервного діалогу з протиборчою стороною, цілеспрямованого використання всіх можливих прийомів і засобів організаційно-тактичного та психологічного впливу на злочинців для встановлення «довірчих» відносин і досягнення в кінцевому підсумку взаємоприйнятної угоди;

2) «ухилення» - використовується в тих випадках, коли злочинець висуває різкі вимоги, що суперечать закону і наполягає на безумовному їх виконанні у встановлений термін;

3) «вимушений компроміс» - застосовується у виняткових випадках і тільки тоді, коли життю заручників загрожує невідворотна небезпека, усунути яку з використанням вищевказаних прийомів стає неможливим [6, с. 10].

У попередніх дослідженнях нами було запропоновано створення єдиного центру та підготовка на його базі професійних перемовників [2; 7-10], відповідно вважаємо, що зміст навчальних програм щодо підготовки перемовників має бути побудований з урахуванням вищезазначених принципів, що дозволить у майбутньому досягти поставленої мети під час проведення спеціальних операцій зі звільнення заручників.

Як показує практика в ситуаціях із захопленням заручників можуть виникнути обставини, коли злочинець не налаштований на перемовини, психологічно до них не готовий, або висуває попередні вимоги, відповідно виникає необхідність у спеціальному психологічному впливі, спрямованому на переконання злочинця. У зв'язку із цим існують прийоми переконання злочинця, які сприяють тому, що врешті решт він іде на поступки, прийоми психологічного впливу для отримання необхідної інформації, а також прийоми, що застосовуються при підготовці силових заходів. Розглянемо ті прийоми, які є найбільш оптимальними під час ведення перемовин із злочинцями у ситуації із звільнення заручників.

Слід відзначити, що особи, які захопили заручників, безумовно, знаходяться в кризовому стані. Незалежно від того, чому вони потрапили в поле зору правоохоронних органів – вони перш за все відчують почуття страху за своє життя, пригнічені і знаходяться у стресовому стані. У багатьох випадках ступінь їх занепокоєння настільки великий, що робить сильний вплив або взагалі позбавляє злочинців здатності чітко мислити і приймати рішення. Враховуючи вищезазначене, можна зробити висновок, що такий стрес триває досить довго та призводить до дуже негативних наслідків.

Злочинців, які захопили заручників і знаходяться в стані крайнього збудження, неможливо швидко або легко знешкодити. Для мирного вирішення проблеми в цій ситуації потрібен час і високий професіоналізм фахівців-перемовників, які вміють вислухати терористів і направити їх дії в необхідному напрямку. Разом з тим злочинці, які захопили заручників і ведуть перемовини, у більшості випадків не здатні поступово перейти від агресивних дій до вміння розумно мислити. Як правило, цей перехід з психологічної точки зору супроводжується численними злетами і падіннями їх настрою, що створює особам, які ведуть перемовини, додаткові труднощі, а керівнику спеціальної операції не дає можливості швидко знайти вихід із кризового становища, яке обумовлене агресивною алогічною поведінкою злочинців.

Учені виявили певні закономірності зміни емоцій у правопорушників, які захопили заручників і характеризують їх як, перш за все, циклічний, а не поступовий характер їх послаблення. Так деякі науковці-психологи вважають, що саме цей циклічний характер послаблення емоцій і становить основну проблему при проведенні перемовин в ситуаціях, пов'язаних із звільненням заручників [11, с. 528]. Як показує практика у більшості випадків, пов'язаних із захопленням заручників, порушники переходять від агресивності до розумного мислення, а потім і до стану релаксації. Однак цьому процесу властиві численні емоційні злети і падіння, особливо в самому кінці проведення спеціальної операції, коли злочинець близький до капітуляції. Цей психологічний стан злочинців, як правило, посилюються драматичною зміною соціальних ролей.

Отже, під час проведення перемовин з особою, що захопила заручників, необхідно не тільки контролювати сам процес, а й реєструвати час, стан, теми розмов і ступінь напруженості злочинця. Всі зазначені фактори будуть загалом відображатися на тактичних прийомах ведення перемовин.

Вище нами було зазначено четвертий етап проведення перемовин, який виникає тоді, коли на попередніх етапах не вдалося знайти компроміс і коли життя заручників поставлено під реальну загрозу, а домовитися зі злочинцями про їх звільнення стало неможливим. Саме на цьому етапі згідно з планом проведення спеціальної операції зі звільнення заручників проводиться штурм злочинців.

Говорячи про кількісний склад бійців штурмової групи щодо безпосереднього фізичного затримання і роззброєння злочинців, то слід зазначити, що до складу групи затримання також повинні входити особи (як чоловічої, так і жіночої статі), які здійснюють переговори з озброєними злочинцями. Адже, як показує практичний досвід проведення спеціальних операцій, результат вміло проведених переговорів може стати альтернативою ризикованого силового варіанту вирішення ситуації. З іншого боку, якщо рішення проблеми силовим шляхом неминуче, переговори дозволяють потягнути час і дають можливість підготуватися групі захоплення до дій [12].

Висновки. Таким чином, з урахуванням викладеного, можна зазначити, що, по-перше, правильний підбір та постійна професійна підготовка парламентарів є запорукою проведення успішної спеціальної операції із затримання озброєних злочинців та звільнення заручників. По-друге, для ефективної професійної підготовки парламентарів необхідно отримання та використання знань в області психології, а

також проходження спеціальної підготовки. По-третє, тактичні прийоми ведення перемовин мають бути побудовані з урахуванням наступних принципів взаємодії зі злочинцями: «співпраці», «ухилення», «вимушеного компромісу». По-четверте, ведення переговорного спілкування є відносно новим напрямком діяльності поліції, воно не замінює, а навпаки доповнює традиційні напрямки та форми боротьби зі злочинністю та може виступати складовим компонентом тактичних операцій, в тому числі із застосуванням процесуального примусу, спеціальних засобів і вогнепальної зброї.

References:

1. Antiterror: rukovodstvo po osvobozhdeniyu zalozhnikov / Leroy Tompson; [per. s angl. K. Tkachenko]. M.: Grand: Fair-Press, 2005. 270 p.
2. Burangulov A.V. Vedeniye peregovorov kak takticheskiy priyem osvobozhdeniya zalozhnikov. Pravo i zakon. 2018. № 2. P.10-15.
3. Svobodnyy F.K. Osobennosti vedeniya peregovorov v situatsii zakhvata zalozhnikov: metodicheskiye rekomendatsii dlya kursantov, slushateley i prakticheskikh rabotnikov organov vnutrennikh del i yustitsii. / F.K. Svobodnyy. B., 2004. 46 p.
4. Zverev V.O. Tekhnika vedeniya peregovorov s prestupnikami. KH., 2009. 32 p.
5. Prygunov P.Y. Psikhologicheskoye obespecheniye spetsial'nykh operatsiy: rolevoye povedeniye: uchebnoye posobiye. K.: Yevropeyskiy universitet, 2000. 303 p.
6. Novikov A.V. Taktika vedeniya peregovorov s prestupnikami v ekstremal'nykh situatsiyakh. M., 2002. 25 p.
7. Buranhulov A.V. Rol pidhotovky profesiynykh peremovnykiv dlya uchasti u provedenni spetsialnykh operatsiy iz zatrymannya ozbroynykh zlochyntsev ta zvilnennya zaruchnykiv. Naukovyy visnyk publichnogo ta pryvatnoho prava. 2018. Vyp. 5. T. 3. P. 14-19.
8. Buranhulov A.V. Taktychni pryomy vedennya perehovoriv pid chas zvilnennya zaruchnykiv. Aktualni pytannya taktyko-spetsialnoyi ta fizychnoyi pidhotovky kursantiv i studentiv VNZ Ukrainy: mat. naukovopraktych. sem. (m. Lviv, 24 lystopada 2017 r.).
9. Buranhulov A.V. Psykholohichna hotovnist profesiynykh peremovnykiv dlya uchasti u provedenni spetsialnykh operatsiy. Sluzhbova pidhotovka yak systema zakhodiv, spryamovanykh na udoskonalennya znan, umin ta navychok pratsivnykiv Natsionalnoyi politysi Ukrainy: materialy kruhloho stolu (m. Odesa, 02 lystopada 2018 r.). Odesa: ODUVS, 2018. P. 24-28.
10. Buranhulov A.V. Zarubizhnyy dosvid pidhotovky peremovnykiv u rozvynenykh krayinakh svitu ta yoho zaprovadzhennya v Ukraini. Rol ta mistse pravookhoronnykh orhaniv u rozbudovi demokratychnoyi pravovoyi derzhavy: mat. KHII mizhnar. nauk.-prakt. internet – konf. (m. Odesa, 26 bereznya 2020 r.). Odesa: ODUVS, 2020. P. 33-35.
11. Kravchuk I.A. Vedeniya perehovoriv z terroristamy. Forum prava. 2010. № 4. P. 526-530.
12. Petrov M.N. Kak unichtozhat terroristov. Deystviya shturmovykh grupp (Prakticheskoye posobiye). URL: <http://coollib.com/b/266884/read> (data zvernennya 11.02.2021).

К вопросу о тактических приемах ведения переговоров с преступниками при захвате заложников

Бурангулов Андрей Викторович, email: 7717081@ gmail.com

Одесский государственный университет внутренних дел, г. Одесса, Украина

Аннотация. В данной научной статье исследованы вопросы профессиональной подготовки полицейских к переговорам с преступниками во время проведения специальных операций по задержанию вооруженных преступников и освобождению заложников. Охарактеризованы основные этапы проведения переговоров с преступниками, выделены особенности ведения переговорного процесса на каждом этапе. Обоснованы тактические приемы ведения переговоров с преступниками в ситуации по освобождению заложников. Определены принципы взаимодействия переговорщиков с преступниками: «сотрудничество», «уклонение», «вынужденный компромисс», которые могут быть использованы во время проведения специальных операций по задержанию вооруженных преступников и освобождению заложников. На основе анализа научных работ исследован и дополнен перечень тактических и психологических приемов воздействия на преступников, удерживающих заложников, отдельно выделены психологические приемы, направленные на эмоциональную и мотивационную сферы психики преступника.

Ключевые слова: переговорщик, переговоры, специальные операции, освобождение заложников, тактические приемы, психологические приемы.

Centre for European Reforms Studies a.s.b.l.
(Grand Duchy of Luxembourg)

European Reforms Bulletin

scientific peer-reviewed journal

2021
No. 1

Passed for printing 31.03.2021. Appearance 07.04.2021.
Typeface Times New Roman. Circulation 100 copies.

Design, computer page positioning, layout: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg**
All the articles are published in author's edition. Publishing institution: **Centre for European Reforms Studies, a.s.b.l. Grand Duchy of Luxembourg** (Registre de commerce et des sociétés, Luxembourg, F 10.340, siège social: L-1541 Luxembourg, 36, boulevard de la Fraternité),
+352661261668, email: bulletin@email.lu, <http://cers.eu.pn/bulletin.html>